

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău
Judecătorul: A. Miron,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru,

ÎNCHEIERE

10 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lîsîi Leonid împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Lîsîi Eleonora, Viorel Midoni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, compensarea cheltuielilor de judecată,

și cererea reconvențională a Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva lui Lîsîi Leonid cu privire la nulitatea poliței de asigurare, compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La 21 septembrie 2012, Lîsîi Leonid, prin intermediul reprezentantului, avocatul Angela Popil, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni (în continuare CIA „ASITO” SA) solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 517398,18 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 6000 lei.

În motivarea acțiunii, a invocat că la 02 septembrie 2011, Lîsîi Leonid a achitat prima de asigurare în sumă de 849 lei, echivalentul sumei de 52,50 euro pentru preluarea de către pârât a riscurilor acoperite prin asigurarea standard a

casei și conținutului ei. În schimbul primei de asigurare plătite, pârâtul a eliberat polița de asigurare standard nr.363630123 din 02 septembrie 2011.

Menționează că, conform poliței de asigurare eliberate, pârâtul a asigurat contra eventualelor daune cauzate casa ce aparține reclamantului cu drept de proprietate, amplasată în comuna XXXXXX, lotul nr. XXXXXX, ÎP „XXXXXX”, conținutul acesteia, precum și răspunderea reclamantului față de terțe persoane pentru prejudiciul cauzat lor.

Specifică că, suma asigurată pentru polița de asigurare nr. 363630123 din 02 septembrie 2011 constituie 55 000 euro, care include: 50 000 euro pentru asigurarea casei și 5 000 euro pentru prejudiciul cauzat de către reclamant terțelor persoane.

Susține că, la 05 noiembrie 2011, în jurul orei 12:00 a izbucnit un incendiu pe acoperișul casei de vacanță, amplasată pe lotul nr. XXXXXX din ÎP „XXXXXX”, comuna XXXXXX, asigurată conform poliței de asigurare. Incendiul a fost lichidat la ora 16:12 în aceeași zi.

Remarcă că, despre producerea evenimentului asigurat, a fost anunțat pârâtul, solicitându-i constatarea prejudiciului cauzat prin incendiu și plata despăgubirii de asigurare corespunzătoare.

Prin scrisoarea nr. 02-4/3-37 din 20 ianuarie 2012, pârâtul a informat că prejudiciul cauzat prin deteriorarea casei de vacanță din com. XXXXXX ÎP „XXXXXX”, lotul nr. XXXXXX în rezultatul incendiului din 05 noiembrie 2011, nu urmează a fi acoperit de către asigurator.

Menționează că, drept temei al refuzului în plata despăgubirii de asigurare, pârâtul a invocat prevederile părții 4 din Condițiile de asigurare a bunurilor persoanelor fizice, conform cărora pârâtul nu plătește despăgubiri pentru deteriorările provocate de curățire sau reparare, restaurare sau renovare.

Afirmă că, la 30 martie 2012, reclamantul, nefiind de acord cu decizia pârâtului, în condițiile Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, s-a adresat cu o petiție Comisiei Naționale a Pieței Financiare care prin scrisoarea nr.04-1659 din 10 mai 2012 informează că refuzul pârâtului la plata despăgubirii de asigurare este neîntemeiat, solicitându-i pârâtului de a-și revizui decizia.

Prin scrisoarea nr. 01-3/13-844 din 24 mai 2012 pârâtul informează repetat reclamantul despre refuzul la plata despăgubirii de asigurare, solicitările reclamantului fiind considerate neîntemeiate.

La 27 iunie 2012, reclamantul își exprimă dezacordul cu refuzul și argumentele pârâtului indicate în scrisoarea nr. 01-3/13-844 din 24 mai 2012 și a solicitat eliberarea unei copii a dosarului de daune întocmit în rezultatul incendiului din 05 noiembrie 2011, precum și o copie a Condițiilor de asigurare a bunurilor persoanelor fizice la care face referire în scrisoarea nr.02-4/3- 37 din 20 ianuarie 2012.

Prin scrisoarea nr.04-2/3- 284 din 02 iulie 2012, pârâtul informează reclamantul că dosarul de daune nr. 37 a fost anulat, deoarece a fost emis refuz la plata despăgubirii de asigurare. În partea ce ține de prezentarea copiei a Condițiilor de asigurare solicitate, pârâtul în scrisoarea sa nu face careva referințe.

Prin încheierea protocolară din 30 ianuarie 2013 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, Viorel Midoni a fost atras în calitate de intervenient accesoriu, iar la 27 martie 2015 prin încheierea protocolară a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu Lîsii Eleonora.

Solicită Lîsii Leonid încasarea din contul CIA „ASITO” SA a despăgubirii de asigurare în mărime de 517398,18 lei, compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6000 lei, suma taxei de stat achitată la depunerea acțiunii și scutirea parțială de la achitarea taxei de stat.

La 20 noiembrie 2015, CIA „ASITO” SA a depus cerere reconvențională împotriva lui Lîsii Leonid solicitând constatarea nulității poliței de asigurare standard (certificat) nr. 363630123 din 02 septembrie 2011 emisă pe numele lui Leonid Lîsii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a invocat că CIA „ASITO” SA în calitate de asigurător, la 02 septembrie 2011 a eliberat lui Lîsii Leonid polița de asigurare standard (certificat) nr. 363630123.

Indică că, prin scrisoarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 04-1659 din 10 mai 2012, a fost informat că în cazul emiterii poliței de asigurare standard (certificat) nr. 363630123 din 02 septembrie 2011, au fost încălcate prevederile legislației materiale pertinente.

Solicită CIA „ASITO” SA, admiterea cererii de chemare în judecată, declararea nulității poliței de asigurare standard (certificat) nr. 363630123 din 02 septembrie 2011 eliberată pe numele lui Lîsii Leonid și încasarea din contul acestuia a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 20 noiembrie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus examinarea cererii reconvenționale într-o procedură cu acțiunea inițială.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Lîsii Leonid și a fost încasat de la CIA „ASITO” SA despăgubirea de asigurare în sumă de 517398,18 lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 2000 lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4000 lei, cheltuielile pentru efectuarea raportului de constatare în sumă de 2000 lei, iar în total suma de 525398, 18 lei; a fost încasat de la CIA „ASITO” SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 13521, 94 lei.

A fost respinsă cererea reconvențională depusă de CIA „ASITO” SA împotriva lui Lîsîi Leonid cu privire la constatarea nulității poliței de asigurare, încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată înaintată de Lîsîi Leonid se încadrează în prevederile legii.

Totodată instanța conchide că cererea reconvențională înaintată de CIA „ASITO” SA urmează a fi respinsă, dat fiind faptul că ultima nu a prezentat probe confirmative care ar dovedi temeinicia solicitărilor înaintate.

La 18 ianuarie 2017 CIA „ASITO” SA a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 solicitând, admiterea apelului, scutirea apelantului de la plata taxei de stat, casarea hotărârii instanței de fond ca neîntemeiată, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Lîsîi Leonid și admiterea cererii de chemare în judecată reconvențională.

La 25 aprilie 2017, în cadrul ședinței instanței de apel CIA „ASITO” SA, prin intermediul avocatului Alexandru Savva a depus apel motivat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 s-a respins cererea depusă de CIA „ASITO” SA cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel și s-a comunicat apelantei CIA „ASITO” SA despre necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de stat în mărime de 10141,50 lei, acordându-i-se pentru aceasta termen până la 23 mai 2017.

La 22 mai 2017 CIA „ASITO” SA, prin intermediul administratorului special Viorel Bîrsanu a prezentat dovada achitării taxei de stat și a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, solicitând casarea acesteia ca neîntemeiată.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2017 s-a respins recursul declarat de CIA „ASITO” SA și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 s-a respins apelul declarat de către CIA „ASITO” SA. S-a menținut hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lîsîi Leonid împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Lîsîi Eleonora, Viorel Midoni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare a cheltuielilor de judecată, compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională a Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva lui Lîsîi Leonid cu privire la nulitatea poliței de asigurare, compensarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 05 ianuarie 2018 CIA „ASITO” SA, prin intermediul administratorului special Viorel Bîrsanu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Lîsîi Leonid, admisă cererea reconvențională depusă de CIA „ASITO” SA și încasarea din contul lui Lîsîi Leonid în beneficiul CIA „ASITO” SA a tuturor cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 03 aprilie 2018, CIA „ASITO” SA reprezentată de avocatul Tihon Vitalie a depus recurs suplimentar solicitând să fie luat act de toate circumstanțele de fapt și de drept cuprinse în conținutul și în partea motivată suplimentar a cererii de recurs depusă de CIA „ASITO” SA, să fie stabilit și constatat expres în conținutul părții de motivare a hotărârii că la materialele cauzei lipsește orice mijloc de probă care ar stabili valoarea reală a bunurilor asigurate la data încheierii pretinsului contract de asigurare, stabilirea și constatarea că concluziile instanței de fond și de apel sunt contrare normelor imperative, or, la materialele pricinii au fost prezentate anumite informații despre pretinsa valoare a pretinsului bun pretins a fi asigurat la data producerii incidentului și nu la data încheierii contractului de asigurare, stabilirea și constatarea că raportul de evaluare din 13 martie 2013 întocmit de evaluatorul Iacobovskaia Svetlana din cadrul SRL „Cexin”, nu este opozabil CIA „ASITO” SA, CIA „ASITO” SA nu au fost invitați pentru data, ora și locul unde s-a preconizat cercetarea la fața locului și întocmirea actelor necesare unei eventuale evaluări a imobilului, stabilirea și constatarea că din conținutul răspunsului nr. 05-26/766 din 17 aprilie 2015 furnizat de Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al Republicii Moldova cert rezultă că raportul de constatare tehnico-științifică nr.629 din 20 august 2012 întocmit de inginer-constructor, devizier Groșovan Tatiana, din cadrul SRL „Cexin” prezintă vicii tehnice și juridice, adică nu a fost întocmit de o persoană competentă, precum și în lipsa altor elemente de drept obligatorii în acest sens, stabilirea și constatarea că alte probe în susținerea pretenției cu privire la cuantumul pretinsului prejudiciu material, decât raportul de constatare tehnico-științifică nr. 629 din 20 august 2012 întocmit de SRL „Cexin”, Leonid Lîsîi nu a prezentat, stabilirea și constatarea că raportul de evaluare nr. 629 din 20 august 2012 întocmit de inginer-constructor, devizier Groșovan Tatiana din cadrul SRL „Cexin”, nu este opozabil CIA „ASITO” SA, CIA „ASITO” SA nu au fost invitați pentru data, ora și locul unde s-a preconizat cercetarea la fața locului și întocmirea actelor necesare unei eventuale evaluări a imobilului, stabilirea și constatarea că precum rezultă din materialele pricinii, în mod special din partea de motivare a ordonanței

procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Liuba Conșina, din 19 decembrie 2011 organul de urmărire cert a stabilit că la data de 05 noiembrie 2011, cet. Viorel Modoni, Alexandru Gîncu și Alexandru Carmazan la comanda directă și nemijlocită a lui Lîsîi Leonid, au executat lucrări de reparație a acoperișului casei de livadă din mun. XXXXXX, com. XXXXXX, ÎP „XXXXXX” folosind focul deschis, stabilirea și constatarea că în cadrul pretinselor raporturi de asigurare, Leonid Lîsîi a acționat cu rea-credință, fapt manifestat prin acțiunile sale directe și nemijlocite care au facilitat producerea pretinsului caz asigurat, stabilirea și constatarea că acționând însuși Leonid Lîsîi prin acțiuni pertinente, în mod direct, prin angajarea rudelor sale și a altor persoane la lucrări de reparație, fără a respecta normele antiincendiare stabilite în acest sens, este cert că Leonid Lîsîi a acționat cu rea-credință, intenționat și/sau din imprudență, fiind culpabil de totalitatea circumstanțelor și efectele acestor circumstanțe, casarea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 ca fiind ilegale și neîntemeiate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Lîsîi Leonid, admiterea acțiunii reconvenționale depuse de CIA „ASITO” SA, încasarea din contul lui Lîsîi Leonid a cheltuielilor de judecată, și demers prin care a solicitat de a fi luat act de procedură pe marginea tuturor circumstanțelor de fapt și de drept cuprinse în conținutul demersului, stabilirea în actul de procedură care urmează a fi emis că mandatul avocatului Seria MA, nr. 0238883 din 06 septembrie 2012 nu conține toate elementele obligatorii care confirmă împuternicirile avocatului stagiar, Angela Popil, astfel încât, acest mandat, nu poate fi acceptat drept dovadă a împuternicirilor avocatului stagiar, deoarece nu corespunde prevederilor art. 80 alin.(7) CPC și nu face dovada dreptului de a exercita actele procedurale prevăzute de art.81 CPC și admiterea cererii de recurs cu casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și pronunțarea unei noi hotărâri, în formă de încheiere, prin care să fie dispusă scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de avocatul stagiar Angela Popil în interesul lui Leonid Lîsîi împotriva CIA „ASITO” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, pe motiv că cererea a fost semnată și depusă de o persoană neîmputernicită.

În susținerea recursului recurentul a mai indicat, că în opinia sa la materialele cauzei lipsesc probe pertinente și concludente în privința întinderii prejudiciului material pretins de Lîsîi Leonid și acceptate de instanța de fond.

Menționează că raporturile părților nu au reglementată noțiunea de risc asigurat, în timp ce însuși Lîsîi Leonid pretinde că nu are semnat cu CIA „ASITO” SA nici un contract de asigurare, iar polița de asigurare nu este în stare să substituie contractul de asigurare, care trebuie în mod obligatoriu să conțină un șir de clauze minime stabilite de lege și nu acordă lui Lîsîi Leonid

drepturi absolute de protecție împotriva unor sau altor evenimente care puteau duce la cauzarea de prejudicii materiale bunurilor sale.

CIA „ASITO” SA concretizează că instanța ierarhic inferioară nu a examinat obiectiv și elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită pentru soluționarea obiectivă a litigiului, nu a studiat profund esența problemei, aplicând eronat normele materiale, procedurale.

La 15 martie 2018, Lîsîi Leonid prin intermediul reprezentantului, avocatul, Popil Angela a depus referință la cererea de recurs depusă de CIA „ASITO” SA, prin intermediul administratorului special Viorel Bîrsanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 în care menționează că nu este de acord cu recursul înaintat de CIA „ASITO” SA și solicită respingerea acestuia ca inadmisibil.

La 04 mai 2018 Lîsîi Leonid prin intermediul, reprezentantului, avocatul Popil Angela a depus referință suplimentară asupra cererii de recurs suplimentară înaintate de reprezentantul CIA „ASITO” SA, avocatul Tihon Vitalie la 03 aprilie 2018 în care a menționat că consideră cererea de recurs suplimentară ca fiind inadmisibilă, neîntemeiată și nefundată, pasibilă de a fi respinsă, dat fiind faptul că instanțele ierarhic inferioare au constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, au dat o apreciere corectă probelor administrate, au interpretat și aplicat corect normele de drept material și procedural, astfel atât hotărârea instanței de fond, cât și decizia instanței de apel sunt legale și întemeiate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către CIA „ASITO” SA în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod

eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de

administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CIA „ASITO” SA, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CIA „ASITO” SA, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean